

Sygn. akt XIII GC 1723/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Justyna Kasper

Protokolant: Katarzyna Wierzchowicz

po rozpoznaniu **w dniu 19 lutego 2016 roku**, w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) Spółki Akcyjnej (...) w W.**

przeciwko: **(...) Spółce Akcyjnej w Ł.**

o: zapłatę kwoty 524,11 złotych

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powódki (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 197,00 zł. (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XIII GC 1723/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 sierpnia 2014 roku powódka (...) Spółka Akcyjna(...) w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 524,11 złotych tytułem odszkodowania dochodzonego na zasadzie regresu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2011 roku oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(pозew k. 2--3)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 20 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy, w sprawie o sygn. akt XIII GNe 3982/14, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 22)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu. Nadto, podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 15-15v.)

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 sierpnia 2010 roku doszło do zalania lokalu należącego do poszkodowanej I. G. mieszczącego się w W., przy ul. (...). W dniu 13 sierpnia 2010 roku w lokalu poszkodowanej przeprowadzone zostały oględziny z udziałem

inspektora C. W., w trakcie których stwierdzono przeciek z płyty balkonowej, w wyniku którego woda dostała się między blachę elewacji oraz w progu przy drzwiach balkonowych. W wyniku powyższego uszkodzeniu uległ sufit w dużym pokoju - w odległości ok. 30 cm od okien wystąpiły ślady zalania (łuszcząca się farba) oraz zalana została wykładzina podłogowa. W celu usunięcia skutków awarii zlecono uszczelnienie płyty balkonowej. Z uwagi na fakt, że doszło do przecieku płyty balkonowej należącej do części wspólnej budynku położonego przy ul. (...), za utrzymanie którego odpowiedzialność ponosiła Wspólnota Mieszkaniowa mieszcząca się przy Al. (...) w W., jako odpowiedzialnego za powstanie szkody wskazano właśnie Wspólnotę Mieszkaniową.

(okoliczność bezsporna, a nadto: protokół szkód nr (...) k. 4)

Wspólnota Mieszkaniowa miała zawartą z pozwaną (...) Spółką Akcyjną w Ł. umowę ubezpieczenia m.in. w zakresie OC (polisa nr (...)).

(okoliczność bezsporna)

Poszkodowana I. G. zawarła z poprzedniczką prawną powódką - (...) Związkiem (...) w W. umowę ubezpieczenia pakietowego Rodzina.

(okoliczność bezsporna)

Poszkodowana I. G. w dniu 7 września 2010 roku zgłosiła szkodę pozwanej. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność za skutki tej szkody uznając, że do zalania lokalu doszło z przyczyn, za które odpowiedzialność ponosi ubezpieczona Wspólnota Mieszkaniowa. Decyzją z dnia 15 września 2010 roku pozwana przyznała na rzecz poszkodowanej I. G., tytułem odszkodowania, kwotę 937,58 złotych i kwotę tą wypłaciła poszkodowanej w dniu 20 września 2010 roku.

(zgłoszenie szkody majątkowej k. 27, decyzja o wypłacie odszkodowania z dnia 15 września 2010 roku k. 28, potwierdzenie wykonania przelewu k. 29)

Poszkodowana I. G. zgłosiła szkodę także (...) Związkowi (...) w W. w ramach umowy ubezpieczenia i w dniu 4 listopada 2010 roku poszkodowana otrzymała z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 524,11 złotych.

(okoliczności bezsporne, a nadto: pismo informujące o przyznaniu odszkodowania z dnia 2 listopada 2010 roku k. 7, wydruk z rachunku bankowego k. 5)

Poszkodowana I. G. nie poinformowała (...) Związku (...) w W. o fakcie wypłaty na jej rzecz odszkodowania przez pozwaną (...).U. S.A. w Ł..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 21 marca 2011 roku (...) Związek (...) w W. poinformowała Wspólnotę Mieszkaniową mieszcząca się przy Al. (...) w W., że w związku ze szkodą z dnia 6 sierpnia 2010 roku, która wystąpiła u poszkodowanej I. G., wypłaciła z tytułu umowy ubezpieczenia pakietowego Rodzina (polisa seria (...)) odszkodowanie na rzecz osoby poszkodowanej. W związku z tym, działając na podstawie art. 828 § 1 kc w zw. z art. 415 kc, powódka wezwała Wspólnotę Mieszkaniową do zapłaty kwoty 524,11 złotych z tytułu wypłaconego odszkodowania, w terminie 30 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(wezwanie do zapłaty k. 6)

W piśmie z dnia 22 października 2012 roku, skierowanym do pozwanej, powódka w pierwszej kolejności poinformowała, że w związku z przejęciem (...) Związku (...) w W. przez (...) Spółkę Akcyjną(...) w W., począwszy od dnia 31 lipca 2012 roku we wszelkie prawa i obowiązki z tytułu umów ubezpieczenia zawartych do tegoż dnia przez (...) Związek (...) w W. wstępuje powódka. Następnie, na podstawie art. 828 § 1 kc w zw. z art. 415 kc, powódka w nawiązaniu do wezwania do zapłaty z dnia 21 marca 2011 roku, wezwała pozwaną po raz kolejny i ostateczny do

spląty należności regresowej w wysokości 524,11 złotych, w terminie 14 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(przedprocesowe wezwanie do zapłaty k. 8-9)

Pozwana nie zadośćuczyniła powyższemu wezwaniu.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o w/w dowody z dokumentów. Przedstawione wyżej okoliczności nie zostały w skuteczny sposób zakwestionowane przez stronę przeciwną do podnoszącej je.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Stosownie do treści art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Stosownie zaś do treści art. 828 § 1 kc, jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Nabycie przez ubezpieczyciela roszczenia przysługującego ubezpieczonemu na podstawie komentowanego przepisu, określane jest jako regres ubezpieczeniowy, choć z regresem w ścisłym słowa tego znaczeniu nie mamy tu do czynienia. Nabyta przez ubezpieczyciela w wyniku zapłaty odszkodowania wierzytelność jest tą samą, którą w granicach zapłaty miał ubezpieczający, następuje tu tylko przekształcenie podmiotowe (tak też m.in. SA. w Katowicach w wyr. z 7.3.2014 r., V ACA 530/13, Legalis oraz wyr. SA w Warszawie z 6.11.2014 r., I ACA 620/14, Legalis). Ubezpieczyciel nabywa jedynie roszczenie zwrotne, co w żadnym wypadku nie może pogarszać sytuacji ubezpieczającego. W sytuacji kiedy wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie pokryło tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Treść art. 828 § 1 kc nie stwarza jednak domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Roszczenie ubezpieczyciela oparte o art. 828 § 1 kc podlega ogólnym zasadom w zakresie rozkładu ciężaru dowodu w procesie (tak SN w wyr. z 14.1.2010 r., IV CSK 300/09, Legalis; w wyr. z 14.10.2014 r., I ACA 57/14, Legalis) – tak komentarz do art. 828 kc, red. Gniewek 2016, wyd. 7/ Dubis.

Kodeks umożliwia odrębne uregulowanie kwestii nastąpienia regresu ubezpieczeniowego przez strony. Jak się zaznacza "w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej tylko zupełnie wyjątkowo – w celu represji lub prewencji – przyznaje się ubezpieczycielowi roszczenie regresowe wobec ubezpieczającego lub ubezpieczonego" (wyr. SN z 15.1.2010 r.). W sytuacji jednak, w której nie doszło do regresu ubezpieczeniowego, poszkodowany (ubezpieczający albo ubezpieczony) nie będzie mógł dochodzić od sprawcy szkody odszkodowania w zakresie, w jakim jego szkoda została naprawiona świadczeniem ubezpieczyciela (wyr. SN z 27.3.2008 r., II CSK 524/07, Legalis). Przeciwnie oznaczałoby bowiem, że poszkodowany wzbogaciłby się na poniesionej szkodzie, zaś świadczenie ubezpieczyciela utraciłoby swój kompensacyjny charakter. Warto jednak zauważyć, że nawet jeśli strony uzgodnią iż regres nie następuje, ubezpieczający lub ubezpieczony, którym wypłacono odszkodowanie, nie będą mogli dochodzić tego samego odszkodowania od sprawcy, a to dlatego, że nie są już w tym zakresie poszkodowani. Należy również stwierdzić, że nie będzie dopuszczalne postanowienie umowne, iż ubezpieczyciel nabywa całe roszczenie odszkodowawcze wobec sprawcy szkody, mimo że wypłacił odszkodowanie w niższej wysokości (tak też wyr. SA w Gdańsku z 29.4.1991 r., I ACR 118/91, OSA 1991, Nr 3, poz. 18; por. też W. Dubis, [w:] Gniewek, Machnikowski, Komentarz 2013, art. 828, Nb 3) – tak komentarz do art. 828 kc, red. Osajda 2015, wyd. 13/ J.M. Kondek.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, jak słusznie wskazuje pozwana, skutek zapłaty w dniu 20 września 2010 roku przez pozwaną odszkodowania na rzecz I. G., zgłoszona przez nią szkoda z dnia 6 sierpnia 2010 roku polegająca na zalaniu lokalu została w całości naprawiona przez pozwaną, zatem brak było causy prawnej do dokonania przez powódkę ponownej wypłaty na rzecz I. G. odszkodowania z tytułu tej samej szkody. Pomimo tego, powódka wypłaciła w dniu 4 listopada 2010 roku, a więc półtora miesiąca po pozwanej, na rzecz I. G., z tytułu tego samego wypadku polegającego na zalaniu lokalu w dniu 6 sierpnia 2010 roku, kwotę 524,11 złotych tytułem odszkodowania. Skoro jednak w dniu 4 listopada 2010 roku nie istniała już szkoda podlegająca naprawieniu, nie można twierdzić, aby na powódkę przeszło roszczenie z art. 828 § 1 kc. Wszak w dacie 4 listopada 2010 roku roszczenie to nie przysługiwało już nawet samej poszkodowanej, wobec wcześniejszej wypłaty odszkodowania przez pozwaną likwidującą szkodę w całości.

W ocenie Sądu, poszkodowana nie powinna była w ogóle dochodzić od powódki odszkodowania, gdyż jej szkoda została naprawiona świadczeniem ubezpieczyciela sprawcy szkody. Jednakże uczyniła to. Zaiistniały stan rzeczy sprawia, że poszkodowana wzbogaciła się na poniesionej szkodzie. Okoliczność ta nie może jednak rodzić negatywnych konsekwencji prawno-procesowych po stronie pozwanej, która ze swojego obowiązku w zakresie wypłaty odszkodowania za szkodę, za którą przyjęła na siebie odpowiedzialność, wywiązała się w całości.

Marginalnie jedynie wskazać należy, że nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia. Owszem zdarzenie ubezpieczeniowe wystąpiło w dniu 6 sierpnia 2010 roku, nie mniej jednak, w dniu 22 października 2012 roku powódka zgłosiła pozwanej roszczenie o świadczenie z umowy ubezpieczenia i wezwała do zapłaty kwoty 524,11 złotych. Zgodnie zaś z treścią art. 819 § 4 kc, bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, przedmiotowe powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), zasądzając od powódki na rzecz pozwanej kwotę 197,00 złotych. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 180,00 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

Z/ (...)